

ת"פ 49472/07/18 - מדינת ישראל נגד ארטיום שטנפר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 49472-07-18 מדינת ישראל נ' שטנפר

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ארטיום שטנפר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים), והחזקת כלים להכנת סם שלא לשימוש עצמי, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 16.7.18 גידל הנאשם עשרות שתילים (כך צוין בכתב האישום - י.ט.) של סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל 13 ק"ג נטו. את הסמים גידל הנאשם בדירה ששכר כשנתיים לפני המועד המצוין לעיל ובה החזיק גם כלים להכנת הסם, היינו חמישה מפוחי אוויר; 12 שני חשמל; 12 מנורות חימום; 3 מסנני לחות; מד טמפרטורה; 3 בקבוקי דיזון ו-2 מכשירי חימום.

תסקירי שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים ובתמצית יאמר כי הנאשם כבן 26, ובגיל צעיר עלה ארצה מאוקראינה עם הוריו. הנאשם עבד במשך כשנתיים בתחום ההובלות ופתח עסק עצמאי לשליחויות. בעברו ריצה הנאשם שלושה מאסרים בכלא צבאי על רקע היעדר מהשירות, עד אשר שוחרר מהצבא בגין אי התאמה. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן נזקקות טיפוליות בתחום ההתמכרות לסמים, וביחס לביצוע העבירה קיבל אחריות למעשיו, ביטא חרטה וציין שגידל את הסמים לצריכה עצמית ולא למטרות רווח (להשלמת התמונה יאמר כי בשלב הטיעונים לעונש הבהירה ההגנה את עמדת הנאשם כפי שמסר לשירות המבחן, ולגופו של עניין הוא לא חזר בו מהודאתו ולא הוסיף נסיבות מקלות). שירות המבחן התרשם כי ברקע המעשים עומדת תקופה ארוכה של שימוש בסמים, וכי הנאשם זקוק לטיפול ייעודי בתחום, והוא שולב אפוא בטיפול. מדיווחים שהתקבלו מהיחידה לטיפול בהתמכרויות עלה כי הנאשם השתלב באופן חיובי בטיפול, מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם וניכר כי הוא נתרם מהטיפול. ברוח דברים אלו המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי

ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, לצד ענישה חינוכית בדמות צו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1), ממנו עולה כי לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות מבתי דין צבאיים בגין היעדר משירות צבאי, והוא ריצה שלושה מאסרים בפועל בגין עבירות אלו. כן הוגש אוסף תמונות של חממת הסמים (ע/2), ובהקשר זה נטען כי מדובר בחממה משוכללת ולא חובבנית, שכללה עשרות שתילים במשקל כולל של כ- 13 ק"ג נטו. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירה ואת הערכים שנפגעו בעטייה. נטען כי מדובר בפגיעה חמורה בביטחון הציבור והוגשה פסיקה מתאימה. ביחס להמלצת שירות המבחן נטען כי היא אינה הולמת את חומרת העבירות, וכי היא אינה כוללת התייחסות לתיק חקירה שנפתח נגד הנאשם לאחרונה. לטענת המאשימה לו שירות המבחן היה מודע לכך, אפשר ומסקנתו הייתה שונה. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ועתירת המאשימה הייתה לעונש מאסר ברף התחתון של המתחם וכן מאסר מותנה, קנס, ופסילת רישיון.

4. ב"כ הנאשם הפנה להליך השיקום שעבר הנאשם ולהודאתו שביטאה לדבריו קבלת אחריות מלאה למעשיו. ביחס לתיק החקירה שנפתח נגד הנאשם ציין הסנגור כי ספק אם היה מקום להתייחס אליו ובכל מקרה הוא עמד לנגד עיני שירות המבחן ואין בכך כדי לשנות מההמלצה הסופית. לגופו של עניין נטען כי באותה פרשה הוגש זה מכבר כתב אישום כנגד אחר, והנאשם הוא עד תביעה בעניין זה. ביחס למתחם העונש הראוי הוגשה פסיקה מתאימה ונטען כי יש להעדיף את שיקולי השיקום ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, סיפר על אודות השינוי שהוא עובר והביע רצון להמשיך בטיפול בשירות המבחן.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין.

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם, לצורך גידולו והפצתו, ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה

ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק כי יש לראות בחומרה רבה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הוות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה. בהקשר זה ראו :

"דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הבטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפוצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי המשפט העוסקים בתחום זה." (עפ"ג (מחוזי ת"א) 42358-10-14 **אבי גיא נ' מדינת ישראל** (18.2.15))

8. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה -

התכנון שקדם לביצוע העבירה - גידול סמים מחייב תכנון מוקדם, לימוד, רכישת ציוד, היערכות והתמדה. הנאשם שכר לבדו דירה, הצטייד בכלים רבים כמפורט בכתב האישום, וניכר כי תכנון רב עמד מאחורי ביצוע העבירה. בהקשר זה ראוי לציין כי לא צוין בכתב האישום אם מדובר היה במקום בו התגורר הנאשם, או שמא הוא יועד למטרת הגידול בלבד (ועל ההשקעה הכספית שבכך), וכל שצוין הוא כי שנתיים עובר לביצוע העבירה הסב הנאשם את הבית לחממה לגידול שתילי קנביס. כתב האישום לא מפרט את שהתרחש בתקופה זו, ויש להניח עבור הנאשם את ההנחה הטובה ביותר, היינו שלא מדובר במקום שהוחזק לצורך גידול סמים בלבד.

הנזק שנגרם וכן שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - כתב האישום אינו מפרט את מספר השתילים שנתפסו והוא נוסח באופן שצוין כי מדובר ב"עשרות שתילי קנבוס בתוך עציצים, במשקל של 13 ק"ג נטו". המדובר כאמור בכמות שתילים שאינה ידועה, וגם במקרה הזה ראוי להניח עבור הנאשם את ההנחה הטובה ביותר, היינו שמדובר במספר "עשרות" מינימאלי, קרי שתי עשרות (ואין מדובר בסתירה לתמונות ובכל מקרה כתב האישום גובר (סעיף 40' לחוק העונשין)). ברי כי לאור כך פוטנציאל הנזק אינו מבוטל.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה - מכתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, עולה כי הכלים שהחזיק היו שלא למטרת שימוש עצמי בלבד. ביחס לגידול הסמים לא צוינה מטרת הגידול בכתב האישום וכידוע, לפי נוסחו של סעיף 6 לפקודת הסמים אין כל חשיבות לנושא לצורך השתכללות יסודות העבירה. עם זאת, הכלים הוחזקו לצורך גידול הסמים ומכאן מתחייבת הזהות שבמטרות ההחזקה שבין הכלים והסמים.

9. מדיניות הענישה:

מדיניות הענישה בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, כמותו ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא ב'). עם זאת נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים (ע"פ 1987-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוני** (28.6.2010)). בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.12) נקבע כך:

"אתנגעהסמיששלעקורמןהשורש. ייצור, הפצה, סחרוכמובןגםשימושבסמים - כלאומסביםנזקעצום. הנזקנגרםלארקלמעגלהסגורשלהמעורביםהישריםבביצועהעבירות, אלאגםלחברהבכללותה... למאבקבנגעהסמיששותפיםרבים... אףביתהמשפטנוטלחלקשובבמאבק, באמצעותהטלתעונשמרתיעלמישהורשעבעבירותסמים.. צוהשעההואלהחמירבענישהבעבירותסמים..."

לעניין הענישה הנוהגת בעבירות דומות ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 5018/18 **עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל** (21.10.18), בו הורשע הנאשם בעבירות של גידול, ייצור והכנת סם מסוג קנביס במשקל של 544.80 גרם, תוך הקמת מעבדה עם ציוד נלווה; החזקה ושימוש בסם קנביס במשקל 3.60 גרם נטו לצריכה עצמית; והפרעה לשוטר, ונידון לשלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והתחייבות; רע"פ 1787/15 **אדי עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.2015), בו הורשע הנאשם בעבירות של גידול סם מסוכן מסוג קנביס, החזקת כלים והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם גידל תשעה שתילי קנביס, במשקל כולל של 4,380 גרם נטו, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו; רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.16), בו הוחמר עונשו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנביס במשקל של 2.5 קילו; רע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13), בו הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בשל גידול סם מסוג קנביס במשקל כולל של 10 ק"ג; ת"פ 2456-07-10 **מדינת ישראל נ' תבל** (8.5.11), בו הוטל על הנאשם עונש מאסר בן 8 חודשים בשל גידול סם מסוג קנביס בכמות של כ- 8.9 ק"ג; עפ"ג 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.17), בו הוטלו על הנאשם שגידל 19 שתילים 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר); ת"פ 1788-06-17 **מדינת ישראל נ' אברהם אבירם גבאי** (21.5.18), בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול קנביס במשקל 4.8 ק"ג; ת"פ 1969-02-17 **מדינת ישראל נ' אלישיב** (21.2.18) בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 52 שתילי קנביס וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; עפ"ג 55950-07-14 **אורי קרן נ' מדינת ישראל** (2.11.14), בו הנאשם הורשע בגידול 27 שתילי קנביס ובהחזקת 565.7 גרם קנביס אותם החזיק לשימוש עצמי. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, וקנס.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבותיו של מקרה זה, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. אקדים ואומר כי סבור אני שלאור נתוני האישיים של הנאשם, ראוי לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה ולהעדיף את שיקולי השיקום כהמלצת שירות המבחן. עם זאת, לא אאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, אלא תוך שינוי מסוים. אנמק להלן עמדתי.

11. הנאשם שלפני הוא בחור צעיר. עברו אינו מכביד והוא כולל שלוש הרשעות מבית דין צבאי בעבירות של היעדר מן השירות. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות מלאה למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינית, הוא שולב בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות והדיווחים שהתקבלו בעניינו היו חיוביים. ניכר היה שחל בנאשם שינוי משמעותי והבדיקות העידו על ניקיון מסמים. לאור כך, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי, להטיל על הנאשם צו של"צ ולהעמידו בצו מבחן. ראוי בעיני לעודד את הנאשם להתמיד במגמת השיפור, ולכן המלצת שירות המבחן בנוגע להעדפת הפן השיקומי מקובלת עלי.

12. כידוע, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם." רע"פ 7683/13 (דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)). לאחרונה שב בית המשפט העליון והדגיש כי "את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראיתיים שונים, ובראשם התסקיר של שירות המבחן... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40ד' לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד'(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.18)).

13. יישום דברים אלו על הנאשם שלפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים.

עם זאת, כידוע, גם בהתקיים סיכויי שיקום "לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.18)); וראו גם אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" ספר דורית ביניש 539, 550). לדידי, עונש מאסר בכליאה אינו הולם את נתוני המקרה ויש להימנע ממנו (להשפעותיו השליליות של עונש מאסר ראו דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"צ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין). עונש מאסר בכליאה אף לא יאפשר הטלת צו מבחן וכאמור, תוצאה זו אינה תואמת את נתוני עניינו (ראו סעיף 1 לפקודת המבחן).

14. מנגד, בצו של"צ כהמלצת שירות המבחן, אין די לצורך ביטוי היחס הנכון שבין חומרת העבירות לעונש ההולם אותן, חרף סיכויי השיקום. בעניין זה ראיתי להדגיש גם כי המלצת שירות המבחן יצאה מנקודת הנחה לפיה הנאשם ביצע את העבירות רק בשל הצורך בסם, כאשר לא מדובר בנתון מדויק במלואו (ראו דברי הסנגור בנושא במהלך הטיעונים לעונש). לאור כך, דעתי היא כי תמהיל הענישה ההולם במקרה זה, אשר יבטא נכונה את שיקולי ההלימה, בצד מתן הזדמנות לנאשם להמשיך בהליך השיקומי, הוא עונש מאסר קצר בעבודות שירות בצד צו מבחן (ראו למשל עפ"ג

10700-11-16 **מדינת ישראל נ' טולידו** (17.1.17)). אינני סבור שיהיה בעונש זה לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם, ומנגד - יש בעונש זה, כאמור, לבטא נכונה את היחס שבין חומרת העבירה לבין הצורך להביא בחשבון את סיכויי השיקום.

15. עוד אציין, כידוע, כי לאחרונה נכנס לתוקפו תיקון לחוק העונשין (תיקון 133 - הוראת שעה), תשע"ח - 2018, ס"ח 2742) וניתנה בידי בית המשפט הסמכות לאפשר נשיאה בעונש מאסר בן 9 חודשים בעבודות שירות, כך שממילא סוג העונש שבכוונתי לגזור על הנאשם עשוי להיות מצוי בגדרי המתחם אותו קבעתי גם ללא חריגה ממנו, והחריגה ממתחם הענישה במקרה שלפנינו תבוא לידי ביטוי באורך התקופה אותה יש בכוונתי לגזור.

16. כאן המקום לציין כי אינני סבור שיש בעובדה שנפתח נגד הנאשם תיק נוסף להביא לשינוי מסקנתי בדבר העדפת סיכויי השיקום. ראשית, אכן אפשר ולא היה מקום להביא נתון זה לידיעת בית המשפט והדבר נעשה כתיקון לנתונים שכלל שירות המבחן בתסקירו. עם זאת, לאור כך שהנושא הובא בפני והמחלוקת הסתכמה בשאלה האם המלצת שירות המבחן לשיקום הייתה משתנה לו היה מודע השירות לפרט זה, אציין שכידוע, שירות המבחן רשאי - ולעיתים אף חייב - להתייחס בתסקירו לתיקים פתוחים בעניינו של הנאשם. בעניין זה צוין כי "אין מניעה כי שירות המבחן, ואחריו - בית המשפט, יידרשו מנגד גם הם לקיום של תיקי מב"ד כסימן לכאורי, המעיב במידת-מה, על סיכויי שיקומו של הנאשם." (רע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.12.09) להלן - **פרשת פלוני**). במקרה זה שירות המבחן לא ציין בתסקיר דבר בנושא. המאשימה לא ביקשה השלמה בעניין זה. לא הובאו לידיעתי פרטים על אודות העבירות בהן נחשד הנאשם, מהותן, נסיבות הביצוע וכן אינני יודע דבר בעניין עוצמת החשד וטיב הראיות. בוודאי שאינני יודע אם הראיות יבשילו לכדי אישום או שמא התיק ייסגר. בנוגע למידע חסר זה נקבע בפרשת פלוני הנ"ל כי "ככל שלא ינתן מידע כזה, על בית המשפט להזהיר עצמו הזהר היטב בטרם יתן משקל בלתי מידתי לנתונים בדבר פתיחת תיקי מב"ד כנגד נאשם שדינו עומד להכרעה". כן נקבע באותה פרשה כי "על בית המשפט להיזהר בעשותו שימוש במידע מסוג זה, תוך שימת לב למהותו של המידע ולעוצמתו, כאשר ככל שאין בתסקיר מידע מספק אודות תיקי החקירה יש ליתן לקיומם משקל מזערי בלבד." לאור כך, ובהיעדר מידע בנושא, אינני רואה ליתן לנושא זה משקל כלשהו.

17. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 20.6.19. הובהר לנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העונש והוא יישא **תחילת עבודות השירות - 5.8.19**.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הובהר לנאשם, בלשון פשוטה, כי עליו למלא אחר הוראות שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן להטיל עליו ענישה נוספת.

ד. קנס בסך של 5,000 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.8.19 ובכל אחד לחודש שלאחריו. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם הקנס לתשלום מידי. במועד - תעמוד יתרת

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

המוצגים - סמים והציוד, להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ט, 01 יולי 2019, במעמד הצדדים.